

[Undervisnings- og forskningsministeren]

Det vil jeg også stærkt tilråde. Det nuværende tilskudssystem er baseret på beregnede løntimer, herunder reduktionstimer. Disse begreber forventes at forsvinde fra 1992. Hvis der skal gennemføres en omfordeling fra små til store skoler, kræver det en lovændring, ellers bliver det noget rod.

Jeg vil godt her nævne, at når jeg har presset på for at få dette frem, er det udelukkende, fordi Frie Grundskolers Fællesråd har fremsat et indtrængende ønske om det. Så vi skuffer altså skolerne, hvis vi ikke nu forsøger at få lovgivningen på plads.

Man kunne selvfølgelig, som nogle ordførere har nævnt, genfremsætte lovforslaget til oktober, men det kan man kun foreslå, hvis man glemmer, at et nyt tilskudssystem kræver udvikling af nye administrative systemer. De skal udvikles nu, hvis loven skal træde i kraft fra 1992. Det vil jeg gerne bede om forståelse for.

Derfor vil jeg også tilsige al tænkelig assistance med hensyn til at få alting belyst så godt, som det overhovedet er muligt, i skrift og tale. Selvfølgelig som sædvanlig ved skriftlige spørgsmål, men måske var emnet egnet til en sammenkomst, hvor ordførerne kunne komme i direkte dialog med eksperterne i ministeriet, for som flere har nævnt, er det ret så teknisk, men det må man ikke undre sig over, for skolerne er vidt forskellige, og der er mange ting, der skal tages højde for, hvis der skal ske en rimelig fordeling af ressourcerne.

Jeg vil gerne understrege det, som flere ordførere også har nævnt, at det er en stor forenkling, vi får, hvis det foreslåede forslag bliver vedtaget. Tre love slås sammen til én, og den foreslåede tilskudsordning er et skridt i retning af det, som nogle af os nok ser som idealet, nemlig en ordning, hvor der er nogenlunde ensartede tilskud pr. elev, altså de såkaldte flydende skolepenge.

Jeg var glad for, at både fru Jette Pors, fru Eva Møller, hr. Ole Vig Jensen og hr. Lysholm Christensen så tydeligt understregede, at loven bør gennemføres pr. 1. januar 1992. Jeg kan helt tilslutte mig alle hr. Lysholm Christensens argumenter for det og også fru Jette Pors' ord om, at vi her i Folketinget skal stå sammen om, at de private skoler skal behandles parallelt med folkeskolen. Vi skal ikke have stridigheder imellem de to skoler.

En af værdierne i forslaget synes jeg er, at det lægger op til en fastsættelse af et balancepunkt, som vi derefter kan henholde os til i kommende tider. Dette balancepunkt skal naturligvis nogenlunde svare til, hvad der traditionelt har været balancepunktet, for jeg tror, at et stort flertal her i Tinget ikke har noget ønske om at forrykke balancen mellem offentlige og private skolars udgiftsmæssige standard.

Jeg var glad for, at også den socialdemokratiske ordfører tilsluttede sig dette. At hun så mente, at der måske var kommet en skævhed til fordel for de private skoler, det er jeg ikke enig i. Jeg mener faktisk, at der nærmest er kommet en skævhed, der går den anden vej; men lad os drøfte det. Det er vigtigt, at vi alle er enige om – og det er vi tilsyneladende alle – at balancen mellem disse skoleformer skal fastholdes; så må vi drøfte bogholderens forskellige opgørelser: Skal vi nu tælle det ene eller det andet med? Dér forstod jeg, at fru Pernille Forchhammer har mange gode ideer. Lad os kigge på dem alle sammen. Jeg tror godt, jeg tør love fru Pernille Forchhammer, at der er tænkt på alle de forhold, hun nævnte, men det kan vi uddybe under udvalgsbehandlingen.

Jeg vil ikke komme ind på samtlige de emner, der er nævnt. Der var mange, og jeg synes, de egner sig til teknisk gennemgang. Men gebyret vil jeg godt lige sige et enkelt ord om, for det foreslår vi naturligvis ikke for sjov og heller ikke af provenumæssige grunde. Udgifterne på dette felt synes jeg nemlig vi skal betragte som en helhed, og hvad man vinder på gyngerne, det har man så at kunne bruge på karrusellerne; så lad os se på det som en helhed.

Gebyret er en god idé, fordi der har været tendenser til oprettelse af »skuffeskoler«, altså ligesom der en overgang var tendenser til oprettelse af skuffeaktieselskaber. Det er klart, at det er anmeldelsesfristen, som gjorde det tiltrækkende for mange for en sikkerheds skyld at anmelde en friskole. Så kunne man stikke det i næsen på kommunalbestyrelsen; det var jo gratis, og hvis ikke det blev til noget, så kunne man bare lade være med at oprette den. Det har måske i visse tilfælde været lidt for morsomt og under ingen omstændigheder meningen med ordningen, og derfor synes jeg ligesom en række ordførere, at det er en god idé. Hvordan det skal udformes, og hvor stort gebyret skal være, det kan vi jo altid drøfte.